CONCLUSIE VAN ADVOCAAT-GENERAAL C. STIX-HACKL van 10 oktober 2002 [1]

1. Met het onderhavige beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingekomen bij het Hof van Justitie op 17 oktober 2001, verzoekt de Commissie het Hof vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te nemen om te voldoen aan richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten [2], of in elk geval door die maatregelen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen. Verder verzoekt de Commissie om veroordeling van het Koninkrijk Spanje in de kosten.

2. Volgens artikel 15, lid 1, van de richtlijn moesten de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om uiterlijk drie jaar na haar inwerkingtreding, dus uiterlijk 4 juni 2000, aan deze richtlijn te voldoen en de Commissie daarvan onverwijld in kennis stellen.

3. Aangezien de Commissie bij de afloop van de omzettingstermijn van de richtlijn op 4 juni 2000 niet over omzettingsmaatregelen was geïnformeerd en zij verder ook geen inlichtingen daarover had ontvangen, heeft zij de inbreukprocedure ingeleid. Nadat zij het Koninkrijk Spanje in de gelegenheid had gesteld om zijn opmerkingen te maken en zij hierop binnen de gestelde termijn geen antwoord had ontvangen, stuurde zij op 9 maart 2001 een met redenen omkleed advies waarin zij het Koninkrijk Spanje verzocht, binnen twee maanden de nodige maatregelen te nemen en deze aan de Commissie mee te delen.

4. Bij brief van 25 juni 2001 antwoordden de Spaanse autoriteiten dat voor de omzetting van de richtlijn in nationaal recht een wijziging van wet 7/96 van 15 januari 1996 (detailhandelwet) noodzakelijk was.

5. Aangezien de Commissie nadien noch een wetsontwerp, noch informatie over het verdere verloop van de nationale wetgevingsprocedure ontving, stelde zij het onderhavige beroep in.

6. Het Koninkrijk Spanje betwist niet zijn verplichting om richtlijn 97/7/EEG binnen

1 — Oorspronkelijke taal: Duits.
2 — PB L 144, blz. 19.

de gestelde termijn om te zetten, maar stelt dat het de voor de omzetting van de richtlijn noodzakelijke nationale procedure heeft ingeleid. Daarom moet het beroep naar zijn mening worden verworpen en moet de Commissie in de kosten worden veroordeeld.

7. Oorzaak van de vertraging is, dat de Spaanse wetgever eerst uitvoerig heeft gedebatteerd over de vraag of een omzetting in het kader van wet 7/96 dan wel door middel van een nieuwe regeling moest gebeuren, en of wet 7/96 niet reeds aan de vereisten van richtlijn 97/7/EEG voldeed. Nadat was besloten om wet 7/96 te wijzigen, was de vraag gerezen of andere Spaanse wetten moesten worden gewijzigd en of er een verband was met de nieuwe wettelijke voorschriften over e-commerce.

8. Volgens vaste rechtspraak van het Hof is het einde van de in het met redenen omkleed advies gestelde termijn het doorslaggevende tijdstip voor de beoordeling of er sprake is van een niet-nakoming [3]. Deze termijn is verstreken op 9 mei 2001, zonder dat de door de Commissie voorgeschreven maatregelen waren genomen. Daarom staat vast dat de richtlijn niet binnen de vastgestelde termijn is omgezet.

9. Eveneens volgens vaste rechtspraak van het Hof kan een lidstaat zich ter rechtvaardiging van een niet-tijdige omzetting van een richtlijn niet beroepen op bepalingen van nationaal recht [4].

10. De verplichtingen krachtens het gemeenschapsrecht tot omzetting van de richtlijn volgen zowel rechtstreeks uit de richtlijn en als uit de artikelen 249, lid 3, EG en 10 EG.

11. Aangezien het Koninkrijk Spanje de krachtens het gemeenschapsrecht op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, dient het beroep van de Commissie te worden toegewezen en de lidstaat dus te worden veroordeeld wegens niet-nakoming, met verwijzing in de kosten.

3 — Arrest van 30 november 2000, Commissie/België (C-384/99, Jurispr. blz. I-10633, punt 16).

4 — Arrest van 12 februari 1998, Commissie/Italië (C-139/97, Jurispr. blz. I-605, punt 11).

Conclusie

12. Ik geef het Hof dan ook in overweging:

— vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet binnen de gestelde termijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te nemen om te voldoen aan richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten, de krachtens die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Koninkrijk Spanje in de kosten te verwijzen.